

Vel var det mere klart udtalt for dem, at de kun vare ansatte for Krigstid; men da dog endeel af dem havde opgivet deres hidtil havte Erhverv, og saaledes ikke strax kunde antages igen at finde en Stilling, hvori de kunde indtræde, har man troet, at det vilde være rigtigst at give dem en midlertidig Understøttelse, for at de kunde hjælpe sig saalange, til de maatte finde en Ansættelse. Der er derfor optaget her i Lovens § 6, at der til Over- og Underlæger skulde gives en Understøttelse til Beløb af 4 Måaneders Gage, uden Tillæg eller Emolumenter, og for de øvrige hovedsagelig civil-militaire Embedsmænd et Beløb af to Måaneders Gage. Med Hensyn til den nærmere Detail skal jeg tillade mig at henvise til Motiverne, som jeg haaber ville findes oplysende i saa Henseende.

(Det forelagte „Udkast til Lov, angaaende Behandlingsmaaden af de ved Krigens Slutning i Januar 1851 i Landmilitairetatens Tjeneste værende Krigsreserverofficerer og midlertidigt antagne civil-militaire Embedsmænd og Betjente“ med dertil hørende Motiver findes i Anhanget.)

Man gik dernæst efter Dagsordenen over til første Behandling af „Forslag til Lov om Officerers og de i Klasse med dem staaende militaire Embedsmænds Giftermaal“.

(Lovforslaget findes i Anhanget under Nr. 57, Sp. 883; jvfr. Tidendens Nr. 118, Sp. 1886.)

Schack: Jeg antager ikke, at jeg behøver vidtløstigt at motivere nærværende Forslag. Jeg skal blot ganske korteligt gjøre nogle Bemærkninger mod de forskellige Grunde, som jeg kunde tænke mig, man muligen vilde anføre mod mit Forslag. — De oprindelige Motiver, som have foresvævet Lovgiveren, synes at have været af en noget patriarchalsk Natur. Naar man saaledes efterseer Forordningen af 29de Juli 1756, da omtales der de Grunde, hvorfor Kongen anseer det nødvendigt at begrænse de Militaires Ret i omhandlede Henseende, paa følgende Maade: „en Officer, som vil gifte sig, bør ei alene at udsøge sig til Ægtefælle En, som er født af brave Forældre, paa hvis Opførsel og Forhold der Intet med Føie er at udsætte, men endog hvis Svogerstab og Slægt-

skab er hæderligt, som han kan have Bre af, eller idetmindste uden Undseelse søge deres Samqvem og Selskab“, ligesom der ogsaa senere siges, at det skal skjønnes, hvorledes et saadant Ægtefælskab skal blive især den nedrige Klasse til Fordeel, „om de maaskee ved en stikkelig Udbyr og Medgift kunde derved komme i nogen Velstand.“ Egnede Grunde ere fremsatte i Rescriptet af 1ste December 1756, hvor der dog tilføies, at Kongen maa specielt forbeholde sig at give sit Samtykke, da det sees, „at mange Officerer ved List og Emigrerie overtales til, at indlade sig i Ægtefælskab med saadanne Personer, som ikke fortjene at ægtes af retfærdige Officerer“. Dette kunde jo vistnok i den Tid være meget hensigtsmæssigt, men jeg troer, man maa indrømme, at man nu uden Fare kan overlade Officererne selv at træffe de i saa Henseende fornødne Foranstaltninger, og jeg skulde derfor troe, at Motiverne til den omhandlede Lovbestemmelse nu maae siges at være bortfaldne. Forsaavidt man vilde søge noget Motiv derfor i Tjenestens Interesse, hvilket jeg antager, at Nogle muligen vilde gjøre, saa maa jeg for det Første derimod bemærke, at det vistnok er et meget stort Spørgsmaal, om Tjenesten virkelig vinder ved Forbud af denne Art, og om det stemmer med Statens Formaal at opstille saadanne Forbud; men dernæst maa man i ethvert Fald indrømme, at det ikke kan siges at være denne Bevæggrund, som ligger til Grund for Forbudet, thi det maatte da have været et almindeligt Forbud, men ikke et Forbud, som var gjort afhængigt af, om Bedkommende var i Besiddelse af en vis Formue, saaledes som navnlig i den nyere Tid er skeet; og det Hensyn, der altsaa nu maatte ansees at være det egentlige og væsentligste, maatte vel være det pecuniære Hensyn til, at Staten ikke skulde behyrdes, navnlig ved at sørge for Officerernes Efterladte. Men er dette Tilfældet, saa forekommer det mig, at her det Selysamme maa gjælde som om alle andre Embedsmænd; thi der kan sandelig ikke med Hensyn til at bebyrde Statskassen siges at være nogen Forskjel imellem Officerer og civile Embedsmænd paa en Gage, lig den, Officererne have. Jeg troer derfor, at det maa siges at være ganske stemmende med